Kjære venner og familie,

Vi er i dag samlet her for å minnes en bemerkelsesverdig mann, en mann hvis lidenskap og engasjement for luftfartens verden har preget livene til så mange.

Birger var et virkelig godt medmenneske. Han var en luftfartsentusiast, en pioner, en flytekniker, og fremfor alt, en venn som vi alle hadde gleden av å kjenne og som vi hadde stor respekt for.

Birger startet sin reise inn i luftfartens spennende verden allerede som barn, da han begynte å utforske aerodynamikkens mysterier med sine ikke-motoriserte glidefly. Han vokste opp på Senja og i Tromsø, og kanskje så han jagerflyene fra Bodø og Bardufoss suse lavt forbi. Kjærligheten for luftfart ville føre ham til utrolige høyder og prestasjoner, til turer på fjellet og til slutt inn døren på museet han selv tok det første initiativet til.

Birger ble en ledende tekniker på den legendariske Starfighter-maskinen på 331 skvadron i Bodø, midt under den kalde krigen. Han var blant de første i Norge som fikk dybdekunnskap om F-16 i USA før de ble innført her hjemme, og ble regnet som en stor teknisk ekspert på flyene.

Det var på skvadronen jeg først ble kjent med kaptein Birger Larsen. Fra lenestolen på beredskapen ønsket han meg velkommen til Bodø og med felles interesse for historiske fly fortalte han meg raskt om planene for luftfartssenteret og museet, og inviterte meg ned til foreningen i Moloveien 16. Jeg husker at han viste tegninger på millimeterpapir, der kan nennsomt fant rom i jernbanevogner til fly andre mente måtte sages opp for å sendes til Bodø. Det var med stolthet Birger, jeg og oss andre våre i forskjellige roller kunne se museet åpne i 1994. Nå er det snart 30 år siden.

Men Birgers engasjement begrenset seg ikke til Luftforsvaret. Han spilte en sentral rolle i norsk modellflyhistorie, samtidig som han sporet opp historiske flyvrak som var gjemt i naturen. Kunnskap om norsk flyhistorie, om andre verdenskrig og om luftkrigen over Norge var helt legendarisk. Han restaurerte gamle, både norske, britiske og tyske fly, og tok personlig initiativ til opprettelsen av museet som skulle romme dem.

Birger la ned utallige timer og årsverk i frivillig arbeid, uselvisk dedikert til å bevare og dele vår luftfartshistorie med kommende generasjoner. Det var ikke få flydeler han selv bar ned fra fjell og vidde og fikk sikret for ettertiden i årenes løp. Birger knyttet gode kontakter i miljøene han besøkte, enten det var i lokalmiljøene eller i verdens metropoler.

I voksen alder fant Birger kjærligheten i Eva, og de delte sitt liv mellom Senja og Spania. Selv vi som dessverre ikke har truffet deg før Eva, har hørt mye fint om deg og dere fra våre felles venner.

Han hadde kontakt med venner og kolleger over hele verden, mange beskriver hans evne til å bruke telefonen for en fin prat og til å gi et lunt fasitsvar på nesten hva det måtte være. Han beriket oss rett og slett med sin vennlighet, kunnskap og humor.

Birger Arne Larsen har etterlatt en utrolig arv for oss alle gjennom foreningen og luftfartsmuseet, en arv som vil leve videre gjennom generasjonene. Han minnet oss om at lidenskap, dedikasjon og kjærlighet til noe større enn oss selv kan gi unike resultater.

I de luftfartshistoriske foreningene, ved luftfartsmuseet, ved 331 skvadron sin veteranforening og i landsomfattende sosiale nettverk som Information Alfa har det vanket mange godord fra de mange som har vært berørt av Birgers menneskelighet og kunnskapsrikhet i en rekke forskjellige miljøer.

La oss hedre Birgers minne ved å fortsette hans arbeid, ved å spre kunnskap om luftfartens historie og ved å leve våre liv med samme lidenskap og engasjement som han gjorde.

Takk, Birger, for alt du har gitt oss. Du vil aldri bli glemt.